

Torsdag 28 mars

Gnabb på v-konferens

– Den svenska vänstern är faktiskt enigare än nånsin. Sven Grassman har gjort det legitimt även för socialdemokrater som står till vänster att söka sej till oss. Öppenhetspolitiken måste utvecklas ytterligare. Vi måste få in nya personer från nya grupper som t ex kan vitalisera vår kommunalpolitik – ett problem som alla partier lider av idag. Annars är utsikterna inför valet goda; tyvärr, arbetslösheten växer och det är en bra valfråga för vänstern.

Det var vänsterpartiets andre vice ordförande Lennart Beijer som representerade partistyrelsen på vänsterpartiets årskonferens i Helsingborg nu i helgen.

Självbiografiskt

Rolf L Nilson, som omvaldes till distriktsordförande (för ett sista år), var självbiografisk vid sitt hälsningstal i Nicolaiskolans aula. Han hade gått där när man ännu hade terminsavgifter, och när mindre bemedlade föräldrar fick fömedra sej till att söka befrielse. Sen dess hade socialdemokrater och kommunister demokratiserat utbildningsväsendet, men nu fanns det tecken på att pendeln var på väg tillbaka.

Det var ingen stor skara av ombud som hade bänkat sej. Verksamhetsberättelsen talade också om färre medlemmar och sjunkande aktivitet ute i organisationerna. Men det protesterades mot den beskrivningen: den stora kraften ägnas åt kommunalpolitiken och där är partiet viktigare än nånsin. På samma sätt är landstingsledamöterna aktiva och numera även respekterade – där har mp övertagit rollen av hackkyckling.

En viss förnyring förekommer också. Kommunallistan i värdstaden Helsingborg toppas i år av två ungdomar, Tasso Stafildis och Katja Rajala. De visade sin mångsidighet genom att effektivt uppträda som sånggruppen Gatubarnen.

Ungdomligt lättsinne

Men vänsterpartiets ungdomsorganisation, som fortfarande heter Kommunistisk Ungdom, har en downperiod i Skåne erkände deras representant Stina Hall. Därtill var hon besviken över att Ylva Johansson, för inte så många år sedan ordförande i KU-distriktet, nu var på väg ut ur riks-

dagen. KU-arna hade uppfattat henne som sin representant. Vi får försöka bilda trevliga kamratgäng och ha roligt inom ramen för politiken, sa Stina, och uppmanade vänsterpartisterna att ha samma, något lättsamma inställning.

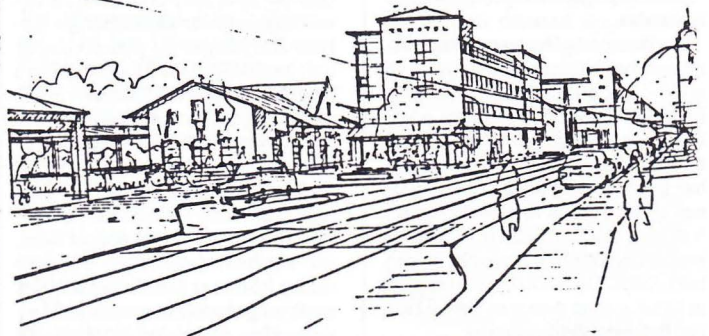
Uppmaningen fick ingen omedelbar verkan. Just Ylva Johansson/Margó Ingvardsson/Bo Hammar kastade skugga över konferensen. Det är tydligt att motsättningen mellan resultatpolitiker och plakatpolitiker (för att använda två frekventa men inte värdefria beteckningar) håller på att bli den dominerande inom vänsterpartiet, precis som den länge har varit det bland de gröna. Därmed sagt att den gamla uppdelningen i "vänster" och "höger" blir mindre relevant inom vänsterpartiet.

Fast än lever de gamla etiketterna, liksom den leninska debattstilen som kan få diskussionerna att övergå i gnabb. Men de faktiska åsiktskillnaderna ska inte bortförklaras. Alla har t ex inte samma positiva inställning som Lennart Beijer till vänstergrupperna och deras medlemmar. Men en majoritet ville inte ha ett uttalande som sade att "vänsterpartiet inte är en lekstuga för småpartier på vänsterkanten".

Vilka pensionärer ska gynnas?

I påtaglig kontrast till dessa uppgörelser stod konferensens diskussion om ATP. Även här fanns det meningsskilligheter: hur stor är ATPs faktiska roll i det totala framtida pensionsystemet, och i vilken riktning ska systemet reformeras. Vem ska man i första hand skapa rättvisa åt: manliga industriarbetare som betalar avgift under många

Lund C nästa!

En del av arkitektfirman Fojabs förslag. Längst till vänster syns nedgången till perrongtunneln. Mellan Bangatan och det bevarade godsmagasinet reser sej en hotellbyggnad.

Arkitektförslagen till stationsområdet i Lund är nu inlämnade och börjar visas den 2 april i f d Lindexbutiken i stadshallen, med ingång från Botulfsgatan.

Det var i höstas som Lunds kommun och SJ gemensamt gav fyra arkitektkontor parallella uppdrag att rita förslag till stationsområdets utformning. Programmet för uppdragen hade kritiserats av vänsterpartiet i kommunstyrelsen och byggnadsnämnden, och därför utestängdes partiet från den styrgrupp som kommunen och SJ utsåg. Med sex ledamöter borde annars varje parti ha fått varsin, men sossarna knep två platser och lämnade vänsterpartiet utanför.

Det är nio förslag som nu visas i stadshallen – dels de begärda fyra förslagen från Fojab, Arkitektura, White och Nyréns, dels också fem förslag som lämnats in "på egen risk". Dessutom finns de vinnande förslagen till godsmagasinet bevarande i Gamla Lunds tävling uppsatta.

Det är en väldig spännvidd mellan förslagen i fråga om exploatering och anpassning till Lunds stadsmiljö, och därför inte lätt att så här koncentrerat sammanfatta dem. Men en komprimerad karaktäristik skulle kunna se ut så här:

Fojab. Mätlig exploatering med god anpassning till stadskärnans miljö vid Bangatan. Bibehållet godsmagasin och ett nytt smalt hotell mellan detta och Fokushuset, som skapar ett slutet gaturum. Punkthus i park väster om järnvägen återskapar kolonitradgårdarnas gröna karaktär.

Arkitektura. Också bevarat godsmagasin som regionalbuscentral, men betydligt maffigare exploatering på Väster, med bl a 6–800 p-platser under hotell och kontor.

White. Kraftigt förändrad Bangata med nytt stationshus norr om det gamla och ersättning för godsmagasinet. Clemenstorget förlängs visuellt över spåren för att knyta ihop staden med Väster.

Nyréns. Gamla stationshuset vid Bangatan kompletteras med två halvrunda entrébyggnader. Godsmagasinet rivs och ger plats för en öppen bussterminal. På Väster lamellhus snett mot spåren där kolonilotterna är idag. Mycket eleganta former, men något främmande för Lund.

Melby. Öppen, enkel lösning öster om spåren med bevarat godsmagasin, sammanbyggt med stationshuset. På Väster en rejäl exploatering med hotell och kontorshus som lameller med gavlar mot spåren. Anges som projektets "guldgruva"!

Månsson Dahlbäck. Nybyggnad i Bangatan framför godsmagasinet, som skymms. Komplexerad cykelparkering i "p-hus" endast på Väster.

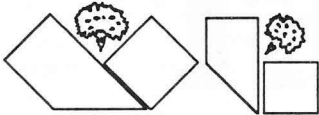
K-konsult. Verkligt storslaget projekt med ny stationshall över spåren, som dessutom sänks och flyttas väster om Klosterkyrkan. Sannolikt mycket dyrbart.

Gustav Kunnos har nog det allra maffigaste projektet med helt nedsänkta spår i tunnel hela vägen från Kung Oskars bro till stadsparken, och 200 000 kvadratmeter ny bebyggelse över spåren.

Thomas Schlyter

Forts på sid 2.

I passionsveckan

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Rapport avslöjar att hälsan är klassbunden

En av de viktigaste inrättningarna i landstingshuset på Baravägen är miljö- och samhällsmedicinska sektionen. Den har börjat systematiskt kartlägga och analysera hälsotillståndet i landstingsområdet. För ett par veckor sedan presenterades en rapport om barnens hälsa och den visar klart att barn är mer sjuka i vissa kommunen än i andra.

Tendensen är densamma som i den rapport om hälsan i landstinget som miljö- och samhällsmedicinen fick färdig 1989. I Burlöv, Bjuv och Landskrona är både barn och vuxna sjukare än i Lomma och Vellinge. Självfallet har ingen kunnat undgå observationen att en stor del av befolkningen i Vellinge och Bjerred har helt andra ekonomiska förutsättningar än de som bor i Arlov. Däremot lär det vara större likhet mellan dem som bor i Åkarp och Bjerreds/Vellingeborna.

Det finns alltså skillnader också inom den enskilda kommunen i hälsotillstånd och vad gäller existensbetingelser. De nämnda rapporterna kommer därför att så småningom att brytas ner på kommunnivå. Då får vi ytterligare svar på vitt hur orättvisorna ser ut i Lund och landstingets övriga kommuner.

Härförleden klargjorde en annan undersökning att arbetarbar är kortare i växten än överhetsbarn. För ett par decennier sedan skedde en utjämning men nu har vi åter fått den skillnad som utmärkte det gamla fattigdoms-sveriges hårda klassamhälle. Det är ju bl a den ekonomiska utvecklingen under 1980-talet, som övergött de redan rika och ytterligare trängt tillbaka främst de lägst avlönade. I denna fråga som i flera andra tycker man sig spåra en EG-anpassning. När klassklyftorna vidgas försämrars hälsan för den lågavlönade.

Också i Lund är hälsan beroende av vad man sysslar med och hur mycket man har i lön. Direktörerna på exempelvis Gambro lär inte ha några särskilda problem med hälsan. För metallarna på Gambro är däremot läget helt annorlunda. De framställer dialysutrustning som räddar liv men själva blir de utslitna. De är lågbetalda, har obehärliga arbetstider och får alltså arbetsskadorna genom det ensidiga och monotona jobbet.

I yppins tidevarv har det inte varit särskilt inne att tala om samhällets orättvisor. Därför är det mycket bra att miljö- och samhällsmedicinska sektionen nu redovisar hälsans snedfördelning. Vi vill inte ha ett två-tredjedelssamhälle och vi vill inte att människor ska stressas och hetsas till sjukdom på sina arbetsplatser. Det krävs facklig, fördelnings- och sjukvårdspolitisk kamp för att komma till rätta med hälsans snedfördelning. Dessutom måste vi se till att solidaritet på nytt blir det centrala honnörsordet.

Vänsterpartiet i Lund, styrelsen

Det är vår och en lust att leva, i livet som i politiken. I den senare är det förstås lite stridigare, särskilt i vänsterpartiet som ju har en stor tradition att förvalta på det området. Så blir det i idépartier till skillnad från sådana som bara bevakar köttgrytorna.

En plakatbärares bekännelser

I vänsterpartiet tycks vi nu få en uppdelning parallell till den mellan realos och fundamentalister i miljöpartiet. Hos oss har det länge talats om parthögern resp. partivänstern, men nu har vi delats på nytt håll och de nya beteckningarna är plakatbärare (ibland förtydligt till plakatviftare) och realister. Det är ord som nu kommer att användas intill utnötningens gräns.

T.ex. är det så att vänsterpartiet i Lund förr var ett riktigt plakatbäarnäste. Ack ja, nog har man burit plakat, för att inte tala om att man har spikat dem, en verksamhet som bedrevs under kötteder i en lokal där det nu är vegetarisk restaurang. Men det var förr, när vi hade orealistiska krav. Vi begrep inte bättre på den tiden, vi bara spikade på och sen viftade vi med våra plakat. Nu härskar realism och det är bara att invänta att lundaborna strömmar till valurnorna med vänsterpartiets valsedlar i handen, fyllda av tacksamhet över våra ansvarsfyllda ställningstaganden.

Så fick vi Lars Engqvist

Men OK, jag ska vara allvarlig ett tag. Jag tror då inte man ska underskatta de problem som består av att en hel generation av duktiga och engagerade människor inte fann det möjligt att arbeta inom socialdemokratien – resultatpolitikens moder – utan gick vänsterut och därmed ställde sig utanför normala vägar till politiskt inflytande. Värst drabbade detta socialdemokratien: den ström av politiska begåvningar som gått dit tokade in vid slutet av sextiotalet och fick ersättas med snabbutbildade SSU-are och borgerliga karriärer. Läs t.ex. den lilla skriften "Socialdemokratien och de intellektuella" av Gunnar Fredriksson. (För undvikande av missförstånd: med intellektuella avses inte akademiker utan människor som är beredda till tankearbete även utanför den egna yrkes- och familjesfären.) Resultatet av flykten blev regeringar som den nuvarande och folkledare som Lars Engqvist.

Men den andra sidan är känslan av maktlöshet hos oss som gick och valde att stå på förlorande sidor. Det finns inte en svensk politisk fråga av betydelse där vi inte har gått på pumpen. Ta en tur runt Lund och betrakta de hus och stadsdelar som byggts eller rivits under vårt motstånd. Hade vi fel? Nej, kärnkraften är

ohållbar, löntagarfonderna fick djupt olycklig utformning, 6 timmars arbetsdag för alla är ett riktigt krav, Öresundsbron är ett övergrepp på miljön. Och i Lund är Gunnesbo en illa byggd stadsdel, det vita huset på Clemenstorget borde stått där i stället för Fokus, den nya Kung Oskars bro är livsfarlig och ful, för att nu blanda stort och smått. Vi hade inte fel, fastän vi inte fick rätt. *Je ne regrette rien*, som poeten säger.

Nyrealismen

Det är förstället att många tvekar inför att tillbringa sina sista 20 år av politiskt liv på samma sätt, i kamp för förlorade saker. Ta EG-frågan, där nu också en del vänsterpartister säger: inte en gång till. Inte ens de själva påstår att deras argument för EG är så starka ("ett enat Europa är ett vänsterprojekt"), men deras olust inför en uppsittande och sannolikt fruktlös kamp mot det samlade svenska etablissemangen är äkta och värd att respekteras, åtminstone lite. För en del förenas den nya klarsynen med självkritik över egna vänsteristiska excesser eller, i andra fall, godtrogenhet inför öststatskommunismen. OK, det må vara den resandes ensak. Svårt blir det bara när intoleransen finns kvar, men nu riktad åt motsatt håll. Läs t.ex. Svante Nordin eller Lennart Berntsson.

Men låt oss som vanligt i VB se det hela lokalt. Roland Anderssons gör just det i sin intressanta artikel i de två senaste numren av VB. Han säger att vi i praktiken har ändrat vår politik och att vi har lyckats förverkliga mycket av det vi lovade i valrörelsen. Ja, vi har onekligen haft en lägre profil. Men vad har vi lyckats förverkliga? Det skulle vara önskvärt att Roland och de andra kamraterna kom ut ur sina kommunalpolitiska rum och beskrev dessa resultat. Vår oenighet beror kanske bara på att jag är oinformerad om framstegen.

Fantasin till makten?

Jag är nämligen lika intresserad av resultat som Roland och har inget speciellt behov av rena händer. Det är nödvändigt att kompromissa i en demokrati och det går bra när man vet var man står. Själv är jag gammal vänster-socialdemokrat och har väl fortfarande tillbringat en större del av mitt liv inom det partiet än inom vänsterpartiet. Jag lämnade det därför att Nils Yngvesson vred ett plakat om Sturups flygplats ur händerna på mig en 1:e maj i Malmö. Jag stod sen länge utanför partierna och inte var det Vpk rikspolitik som fick mig att ändra hållning. Nej, det var just Vpk Lunds speciella blandning: viljan att verka för konkreta resultat i den stad där vi bor och att samtidigt hävda principer och utopier. Jag tror

inte vi använde det som slogan i något val, men nog fanns där som outtalat motto: "Fantasin till makten!" Ska vi glömma det Roland?

Utopiernas och symbolfrågornas roll i politiken skulle det vara mycket att säga om och jag vill gärna hänvisa till Ronny Ambjörnssons artikel i senaste numret av Tiden, den socialdemokratiska idétidningen. Wigforss har också en del att säga i ämnet. Ett av mina stoltaste ögonblick i Lunds kommunalpolitik var när jag vid behandlingen av Västra Ringen 1982 i Gatu- och trafiknämnden yrkade att vägsystemet ifråga skulle ersättas med ett tredje spår till Malmö. Jag talade för döva öron och medlidssamma leenden och förlorade med 1-12. Sânt kallar jag plakatpolitik.

Våren

Våren är kommen även om den förste Bob Dylan-epigonen ännu inte dykt upp i Rydes undergång. Från vår korrespondent i Ystad meddelas att lärkorna har varit i farten på sitt vanliga övningsfält vid Marsvinsholm i snart en månad. Och i dag tisdag vid pass klockan 13.30 passerade 35 tranor rakt över Winstrupsgratan, utstötande sina "sakta kraxande, vittljudande korr kårer korr kårer kårer" (Rosenberg). Jag frös till av lycka och tänkte på det gamla talesättet "Tredje torsdagen i Tor trår tranan trin på Skånes jor". Ån duger gamla märken, åtminstone på ett ungefär. Glad Påsk!

Lucifer

Gnabb... Forts fr sid 1.

är och ofta inte få igen vad de betalat in, eller kvinnor som varit hemma och fött barn, och förvisso inte varit sysslösa men kanske inte har tillräckligt många intjänandeår som lönearbetare? Eller finns det en formel för att gynna båda grupperna samtidigt? Konferensen hade inget svar men diskussionen vittnade om stor kunskap och stort engagemang i sakfrågan.

Förutom pensionäremas ekonomi debatterade man distriktets egen. Genom kompetent förvaltning har man byggt upp en avsevärd reserv, som bl a har lånats ut till den mindre lyckligt lottade partiapparaten i Stockholm. Men var inte distriktet väl småsnält, och kunde inte lokalorganisationerna få behålla mer av sina pengar? Det frågade bl a Lund som ser fram mot en kärv valrörelse. Svaret blev att det ska ske en översyn efter valet, vars utgång ju är den överlägset viktigaste faktorn för partiets ekonomiska utsikter, men att man till dess skulle visa generositet.

Sen skildes man åt, utan att sjunga Internationalen.

Gr

Storken ändrar förutsättningarna

I söndags och måndags släpptes sju par storkar ut i Skåne, varav några förväntas häcka inom Lunds kommun. Vi gissar att storken snabbt blir populär och att det höjs krav på att ge den fler grödmarker. Det behovet finns inte fullt tillgodosett i den översiktsplan som just nu diskuteras. Men storken ändrar planens förutsättningar på fler sätt än så. Det föds barn som sällan förr i Lund och övriga landet. Planen förutser 93 000 lundabor vid årtusendeskiftet men vi lär bli fler än så.

Det finns faktiskt fler företeelser än så som gör att förslaget till översiktsplan inte känns riktigt aktuellt.

Expansion

Den snabba och starka uppgången i födelsetalen, som fört de svenska kvinnorna till en europeisk andraplats, har överraskat demograferna. Barn har blivit på modet och som vanligt ger modvågorna extra starkt utslag i Lund.

Själv tror jag att vi kommer att nosa på hundratusenstreck. Många ojar sej över detta och kanske kommer de att hålla de politiska planeringstalen nere. Men verkligheten kommer ännu mindre än förr att anpassa sej till politikernas försök till styrning, det ser de förhärskande ideologierna till. Så stort är nämligen socialismens idémässiga fall att liberalismen förblir överideologi under resten av 1900-talet.

För vad har kommunalpolitikerna egentligen för styrmedel när det gäller ekonomisk utveckling? De må höja priset på industrimark, men det är inte längre industrin som är ekonomins motor.

KML-staden

Till de fräsigaste uttalandena kring Öresundsbron hör bankdirektör Cavalli-Björkmans om den "KML-stad" som nu ska utvecklas. KML står för Köpenhamn, Malmö och Lund.

Bron är förvisso inte byggd än och det skulle inte förvåna mej om den politiska processen hakar upp sej så att det definitiva beslutet dröjer en tid ytterligare. Men det kommer, och inga utomparlamentariska aktioner vid brofästena kan stoppa schaktmaskinerna. Sådana aktioner kan förvisso lyckas om det finns en stark folklig uppbackning – men just den förutsättningen saknas.

Man må ogilla bro och tillväxt, och man må misstro Cavalli-Björkmans och Lars Engqvists mest rosenröda förhoppningar. Men nog blir det dynamik kring bron och nog kommer en del av den att spilla över på Lund. Detta är den andra faktorn som gör planens befolkningsprognos orrealistiskt låg. Bron står färdig först vid planperiodens slut, in-

vänder någon? Läs Eli Heckschers klassiska avhandling om bl a stambanans anläggning genom Skåne kring 1860. Den stora inflyttningen kom innan järnvägen var klar, och var alltså en effekt av förväntan.

Ny samarbetsanda

Plantexten talar vagt om "samanvägning av såväl regionala som kommunala utvecklingsmål". Men inte för inte säger flera tunga instanser som ytrat sej, bl a länsstyrelsen, att måste se mycket mer till Lunds roll som del av en (storstads)region.

En anledning till textens försikthet är nog att samarbetet mellan de sydvästska kommunerna har varit så notoriskt svagt. Men på sistone har det uppenbarligen lossnat. Den skånska länsgränsen ska bort, Malmö ska in i landstinget, ett nytt övergripande organ ska bildas för kollektivtrafiken. Bakom förändringen ligger kommunalekonomiska kriser som framtvingar nya tänkesätt, centrala påtryckningar (bl a Hulterström) och perspektivet av Bron.

Konkret innebär detta att man med större realism kan planera för Lunds utbyggnad utanför kommungränsen. Och ännu mer konkret att man kan flytta Hardebergastaden till t ex trakten av Gullåkra i Staffanstorps kommun.

En enda spårväg, tyvärr

Hardebergastaden har främst motiverats med att det behövs fler resenärer som kan vara med och betala spårvagnen till Dalby. Men som stans ekonomi ser ut är det osannolikt man skulle få råd med en spårväg dit ens om den nu aktuella, bantade Hardebergastaden byggs.

Det är egentligen bedrövligt. De samhälleliga resurserna finns, det vet var och en som sett de präktiga bilar som dalbyborna håller sej med. Men i nuvarande ideologiska konjunktur (se ovan) äger vi inte de politiska mekanismerna för att flytta över de pengarna dit där de borde vara. Då har spårvägen till Staffanstorp större utsikter. Den är kortare och därmed billigare, den har fler betalande intressenter. Det tycks som om även stadsbyggnadsdirektör

Tingvar är inne på det spåret nu.

Med Hardebergastaden faller planförslaget enda stora stridsfråga, den som har för allmänheten har skytt de andra viktiga problemen och möjligheterna.

Banverket betalar

Dit hör de andra utbyggnadsorterna. Björnstorp faller, av samma skäl som Hardeberga, men Stångby blir viktigare. Nog ryms där betydligt fler lägenheter öster om spåret, på mycket behagligt gångavstånd från hållplatsen. Det har funnits kritik mot Stångby, bl a från vänsterpartiet, men bakom den ligger säkerligen personer som inte har satt sin fot där och sett den fina utsikten ända mot Dagstorps backar och Trolleholmsskogarna. Vi har Vallkärra, Örtofta och Flackarp. De två senare orterna ligger i andra kommuner men detta är alltså inget hinder.

Den stora poängen är banverket i princip betalar de spår som kollektivtrafiken behöver. Tillväxtpropositionen som kom i februari säger ju att det ska bli dubbelspår till Kävlinge och trippelspår till Malmö redan under 1990-talet. Därmed blir det en rejäl överkapacitet på järnvägsspåren ut från Lund, och det är

bara att bygga nya hållplatser för pågatågen.

För att summera

Lund kommer att växa mer än beräknat, beroende av vad somliga (i och för sej sympatiska) politiska partier vill. Borgerlig (= snål) politik i stat och kommun gör att det bara blir en tumme av de stolta spårvägsplanerna, och den tummen är en linje till Staffanstorp. Samtidigt tvingar bl a Öresundsbron staten att bygga ut järnvägarna genom Lund, och därmed uppstår det nya intressanta lägen att flytta

Hardebergastaden till. Den nya samarbetsandan gör att de inte behöver ligga i Lund.

Många av texterna till översiktsplanen formulerades för två år sen och på den tiden hinner mycket hända. I listan över skyddsvärda djurarter i kommunen har man t ex inte fått med storken.

Utgången av Guldkriget, för att ta ännu en aktuell händelse, har skärpt kraven på att lägga ner det mesta av den svenska armén. Vi behöver inte översiktsplanens stora övningsfält vid Revinge. Låt storkarna spatsa där i stället!

Gunnar Sandin

Uttalande från årskonferensen:

Den skånska krisen

Den internationella och nationella lågkonjunkturen har redan nått Skåne. När den nu drabbar livsmedelsindustrin fördjupas den ytterligare. Statens strypsnara på kommuner och landsting drabbar kvinnornas arbetsmarknad.

Vänsterpartiet engagerar sig i kamp för arbete, utbildning och utveckling i Skåne. Det behövs en satsning på hela regionen.

• Löntagarfonderna bör aktiveras för investeringar som skapar jobb.

• Saab måste betala tillbaka lokaliseringsbidraget. Pengarna var aldrig till nytta för oss skåningar.

• Köpet av Kockumsmarken för en krona måste återgå, så att marken kan användas på ett vetligt sätt.

• Livsmedelsindustrin i Skåne som förädlar skånska naturtillgångar har sin naturliga placering i Skåne och ska ej flyttas till Mellansverige eller offras på EGs altare.

Valsedel utan osämja

Enhälligt utsåg ombuden från fyrstadskretsen sin riksdagslista. Vid oförändrat resultat blir det en ny period för Rolf L Nilson, Lund. Går det bättre, t ex enligt de bästa resultaten i opinionsmätningarna, får han sällskap av Elisabeth Hellman från Malmö.

En som menar att det finns risk för en sådan utgång är Leif Andersson, länge en av de ledande vänsterpartisterna i Helsingborg. Han hade av valberedningen föreslagits till en fjärde plats, efter Karin Svensson Smith från Lund, men ville vara absolut säker på att inte hamna i parlamentet, ens som suppleant, så han skiftade plats med Lars Erik Ståhl från Landskrona. Att de olika orterna alla blir representerade är hävd inom vänsterpartiet. Däremot frångick man ett gam-

malt mönster när man beslöt att slopa yrkesbeteckningarna på valsedeln (för VBs läsare kan vi dock avslöja att Nilson är psykolog och Ståhl elektriker medan de tre andra alla är lärare).

En ännu större framgång behövs för att Elsie Fromberg från Burlöv (förskollelärare i Lund) ska komma in i riksdagen från sin förstaplats på bondlistan. Demokratiskt sett är detta kanske bra eftersom hon röstades fram av tre ombud, inklusive sej själv. Vänsterpartiet är verkligen inte starkt i övriga Malmöhus län. I L-länet topar långtradarchauffören Berth Olov Karlsson, en ärrad veteran från många stormiga konferenser om vilken många positiva ord yttrades bland lundadelegaterna på tåget hem

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. 046-138213
Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg: Monica
Bondeson. Sättning och layout VB-red. på Tidskriftsverkstan
Fabriksg. 5. Tel. 115159 onsd. e. kl 18. Manus lämnas senast
onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan
anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller
sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund.
Utges med ek. stöd av Vänsterpartiet Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka hela adressdelen till Veckobladet,
(se ovan).

NY ADRESS.....

Läs rätt innantill!

Försök att läsa rätt innantill Gunnar Sandin innan du angriper personer. Först beskyller du mig för att ha lett "en snyftkampanj" för torgarnas bilar. Det var Frances von Rosen som skrev en insändare, dock utan snyft, som hon själv skriver. Jag gick verkligen inte främst i den frågan som torgarna själva och en stor allmänhet engagerade sig i.

Vidare skriver du att jag "tryckte på bakom kulisserna genom att ringa upp tjänstemän". Fel innanläsning igen! Jag skrev att jag ringde upp "några politiker", vilket jag står för, nämligen två styckena i fastighetsnämnden. Jag skulle tro att detta är en demokratisk rättighet och att en levande demokrati bör uppskatta medborgare som visar intresse för allmänna frågor.

Så till sakfrågan: Jag anser fortfarande att torghandlarna behöver sina bilar för sina lager och för att värma sig i isvindarna. Torgarna är en av våra största tillgångar i Lund och de skadar ingen med sina stillastående bilar. Jag tycker också om de skramhandlarna med begagnade saker, kläder, hembakade bullar, allt detta som ger färg och liv och härlig brokighet åt vårt torg. Att en och annan missbrukar torgarnas biltillstånd kan ju varken jag eller Frances von Rosen beskyllas för.

Angående Kirkeby upprepar jag att jag har motarbetat denna anläggning – aldrig med motivering att bilparkeringen tas bort – utan av historiska, miljömässiga och estetiska skäl. Än en gång: den har inte minsta anknytning till Lunds historia, den är för skrymmande och förstör den fria torgytan. Att torghandlarna skulle ha sina stånd inne i den tror jag blir praktiskt ogenomförbart: att klämma in både stånd och kunder. En enhällig förtroudegrupp dvs representanter för nämnderna i miljöpartiet röstade mot skulpturen den 18 mars.

Vid ett stort möte med Gamla Lund den 25 februari med 3-400 deltagare var det ingen som höjde sin hand för Kirkeby på en direkt fråga av ordföranden som yttrade: "Då blir det nog ingen skulptur". Jag tar detta som ett officiellt svar från föreningen Gamla Lund som i egenskap av Lunds största kulturella förening borde ha tillfrågats som remissinstans.

Inger Rudberg

Om torghandlarnas bilar
Gunnar Sandin söker strid med både torgarna och Inger Rudberg! Fotografierna i några av VBs senaste nummer har visat hur folk okynnesparkerar på Mårtenstorgets finaste platser framför konsthallen, och platsen framför den nya talarstolen är tyvärr ofta belamrad med bilar. Det är ett oskick som måste beivras! Men när Gunnar angriper både saluhallsvaktmästaren och Lotte Möller för att inte tabilarna på allvar, är det med sådan galla att det förfelar sitt syfte.

Ty hur menar du, Gunnar, att torgarna ska frakta sina varor till torget? Med häst och vagn? Nej, bara de kör undan sina förhatliga fordon någonstans där de inte syns går det kanske an. Nu finns det faktiskt de som måste hålla kyllda varor, t ex fiskhandlaren, vilthandlaren och sommartid även en del som säljer frukt och blommor. Deras kylbilar tycker jag det vore befängt att förbjuda. Då skulle de ge upp och folk skulle aldrig kunna köpa fisk på Mårtenstorget, som ju nyligen blivit tillåtet. Allsköns personbilar med små varulager som lika gärna kunde packas upp på platsen måste däremot bort. De förfular torget och lockar andra att parkera där.

Det måste alltså göras skillnad på fordon och fordon! Det är ganska lätt. I ett förslag till Mårtenstorgets utformning, det som stadsarkitekten visade på byggnadsnämndens senaste möte, blir det plats för "bilberoende" torghandel närmast Domus där det idag är parkeringsplats. Den skulle alltså försvinna men nödvändiga torgarfordon skulle kunna samlas här. I övrigt skulle torget vara fritt från bilar. Skönt, va?

Thomas Schlyter

Ett Lund utan ljus

VB-ledaren "Mörkret råder" i nr 11 tar inte fasta på det egentliga problemet, som är att bilarna måste bort från stadskärnan men att fullgoda och billiga parkeringsplatser måste ordnas så centralt som möjligt.

VB anser att det värsta hotet mot handelsmännen och de anställda i deras företag i Lund är att det inte finns hyresreglering för affärs- och kontorslokaler. Eftersom det kommunistiska systemet är fullt av regleringar inom alla områden är det klart att vänsterpartiet anser att dessa lokalhyror måste regleras även i Lund. Vi moderater tror på marknadskrafter och inte på reglering-

ar – precis som många f d kommunistiska länder.

Handelsföreningen har saker och ting klart för sig när de protesterar mot den nuvarande majoriteten (v + s + mp), som ju motarbetar biltrafik nära Lunds centrum och framför allt parkeringsanläggningar.

Jag tycker att vänsterpartiet skall vara ärligt när det gäller de privata affärsidkarna, som alla kommunister alltid har och framledes också kommer att motarbeta. Jag undrar om lundaborna kan tänka sig matköer som tyvärr idag finns i många socialistiska länder.

Staffan Svensson (m)

Om Proletären på Stadsbiblioteket

Jag tackar för svaret från Elsbeth Holmberg om Stadsbibliotekets tidskriftsbestånd. Jag förstår väl de svårigheter som finns vad gäller möjligheterna att tillhandahålla ett varierat tidskrifts- och tidskriftsutbud. Biblioteksanslagen i Lund har inte höjts i rimlig omfattning. För oss som anser att biblioteket står för den viktigaste kommunala kulturinsatsen i Lund är det angeläget att verka för högre anslag. Dessvärre tycks det pågå någon sorts kommunal sparkampanj – vad det nu är man sparar till.

Men när jag i svaret tröstas med att tidskrifter som Opera, Norsk Husflid och Ortodox tidning också drabbats, grips jag av en känsla av överklighet. Och när jag sen får veta att det avgörande skälet för indragningen av Proletären är att äldre bundna (!?) årgångar inte tillräckligt efterfrågas av låntagarna så tar jag mig för pannan. Det var ett riktigt dåligt argument. Tror Elsbeth Holmberg att Proletären saknas på stadsbiblioteket i någon annan större stad utöver Lund?

Jag kan bara bidra med förslaget att biblioteket skaffar sig en referensgrupp med allmänrepresentanter eller anordnar någon sorts årliga öppna möten med intresserade vänner och låntagare, allt i syfte att bättre förnkra sina beslut.

Lucifer

Anna Brandoné (s), trafikpolitiker i Malmö, och hennes partikollega Sten Norin från Länstrafiken tillhör inbjudarna till ett spårvägsseminarium på Kinagatan 7 i Malmö den 2 april Hur kommer man dit? Jo, inbjudan innehåller en vägvisnings- och parkeringskarta. Om bussar står det däremot inte ett ord.

Tror de socialdemokratiska trafikpolitikerna inte på kollektivtrafiken? undrar Thomas Schlyter (v), en av de inbjudna.

ÖPPET HUS

Vänsterpartiets ekonomiska politik – inte Grassman!

Lars Bäckström (v), medlem av riksdagens finansutskott och skatteutskott, inleder en diskussion om krispolitik, skatteomläggning, plan och marknad torsdag 4 april kl 19 på v-lokalen, Bredgatan 28. Välkomna!

Årsmöte hos Fot- och Cykelfolket

Föreningen som kan redovisa 1000 medlemmar planerar att även i år dela ut ett miljöpris i Lund. I fjor gick priset till Tetrapak för dess bussning av anställda till jobbet. Föreningen tar gärna emot tips på lämpliga kandidater för i år.

Björn Wahlsten omvaldes till ordförande vid årsmötet. Styrelsen består i övrigt av Birgitta Larsson, Bengt Brunsson, Gert Råberg, Ann-Marie Westman, Edgar Welander och Lotta Persson.

Göte Bergström

KOMPOL inget möte må 1.4.

VIF träning i äggätning i hemmiljö.

HANNAS FLÅKT Må 1.4 rep på Palaestra kl 18-20 inför spelning 6.4 Nicaragua.

RÖDA KAPELLET Sö 31.3 ingen rep. Må 1.4 spelning på balternas måndagsmöte på Stortorget. Samling 11.45 vid stadshallen. Repertoar: de tre baltiska nationalsångerna. 13-14/4 intensivhelg på Idaröd.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Kontaktredaktör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 138213 el. 115069